

случај са Домом Лордова у Енглеској који је од доминирајућег и утицајног тела током свог развоја (и реформе) све више губио утицај и власт, остајући у сенци Дома комуна као друштвено и политички важнијег и утицајнијег дома. Нарочито реформом од 1911. год. када је донет Закон о парламенту (Parliament Act) смањена су законодавна права Дома лордова јер је овај дефинитивно изгубио право одбацивања закона и задржао само право суспензивног вета на законске предлоге усвојене у Дому комуна.

По овој реформи, Дом лордова је могао највише два пута да одбије један законски предлог (за највише две године) с тим да, уколико исти Дом комуна усвоји и по трећи пут, тај предлог је потврдом монарха постајао закон и без сагласности Дома лордова.

Демократска варијанта дводомог парламента има другачији циљ и она је замишљена као средство очувања континуитета и стабилности друштва. Са оваквим дводомим парламентом обезбеђује се заштита од претераности коју са собом доноси примена општег права гласа којим се бира доњи дом. Сада у овом другом дому више није представљена аристократија, него се одговарајућим избором представника у овом дому постиже да у њега уђу угледни и компетентни појединци који подижу и сам ниво парламента. То се постиже одговарајућом изборном техником која у избору чланова горњег дома привилегује уже бирачко тело, тако да овај дом бирају уже групе бирача или се пак за пасивно бирачко право траже посебни услови и то пре свега у виду старосног цензуса за лица која се бирају у овај дом. Комбинацијом изборне технике добија се такав изборни систем за парламент у коме се доњи дом бира општим и једнаким бирачким правом, док се горњи дом бира ограниченим гласањем. Тако се постиже равноправност нижих и виших друштвених редова јер док нижи (захваљујући општем праву гласа) улазе у доњи дом и у њему постају утицајни, дотле ови виши заузимају други дом и доприносе да он има виши ниво. Како закључује Слободан Јовановић, овакав изборни систем је добар у целини јер се њиме нижи друштвени редови не искључују из парламента. Али зато што се горњи дом бира неједнаким гласањем, сам парламент се не спушта на нижи ниво.

Демократска варијанта дводомог парламента је данас чешћа и потиче од римске институције Сената (Senex – старац) који је својевремено означавао тело старца, оних који су мудрији од осталих, и то тело је, како примећује проф. Ратко Марковић, било „горњи дом старији од